

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

3.nodaļa: Tumšās tieksmes.

270.

Sent. Iv. D'Alveiders bija psihiķis un mēdijs, un savas dzīves beigās tas tik stipri nonāca savu astrālo vadītāju varā, ka viņa grāmatās vairāk maldu nekā citu autoru okultos romānos. Viņa Aggarta un Augstākais Pontīvs, protams, ir varenās Šambalas un tās Valdoņa savdabīgā uztvere. Amizanti lasīt, ka viņš savijis pastāvošās ezotēriskās leģendas ar astrālajiem sablīvējumiem un instrukcijām, kuras tas saņēmis no astrālajiem personifikātoriem. Viņš ir bezatbildīgs astrālo vadītāju upuris. Tāpat arī slepenās valodas nosaukums "Vatan", ko tas it kā dzirdējis no kāda nejauši sastapta svaidīta bramana, orientālistam skan svešādi. Vatan arābu, urdu un persiešu valodā nozīmē dzimtene. Sent. Iv. D'Alveiders acīmredzot nav savu sarunu biedru sapratis, kas tam vienkārši stāstījis par savu mātes valodu.

Es lasīju viņa biogrāfiju, no visa redzams, ka tas bijis visai labs cilvēks, bet viņa dabas mediumisms un aizraušanās ar spiritismu, sagrāvuši viņa vājo organismu, un radās garīgā līdzsvara zaudējums.

271.

Neregulēto kundalīnī spēku smalkāko vibrāciju kāpinājums var postīt ķermeni, kas šādi uztverei nav radināts un norūdīts. Neaizmirsīsim, ka tā dēvētais jogs Ramararaka (amerikāniskais Antiksons), jo arī bija Vivakanandas klausītājs, bet jogs tas nekad nav bijis. No šejienes izriet arī viņa mehānisko metožu patvaļīgais iztulkojums, neapgaisojot visas tās briesmas, kas saistītas ar šādu patvarību.

Patlaban pasaules grāmatu tirgū izsviesti tūkstošiem pamācību, kā vieglām metodēm mehāniskā ceļā attīstīt sevī apslēptos zemākos psihiskos spēkus. Patiešām, šie tumsonīgie un bezatbildīgie rakstnieki strādā tumšo spēku pusē, kuri neko nevēlas, kā cilvēkos atvērt dažus centrus un tādējādi iekļūt viņos un caur tiem saskarties ar zemes dzīvi, lai realizētu savus tumšos plānus. Tie tik ļoti kāro stabilizēt ap zemi atmosfēru, kas saindēta zemām viņu eksistencei nepieciešamām emanācijām.

Tāpat neapšaubāms, ka vienkārša ritmiska elpošana pati par sevi ļoti derīga. Cilvēki neprot vairs ne tik vien kā izmantot svaigu gaisu, bet arī pareizi elpot, kas ir mūsu veselības pamats, Bet Hatha Jogas pranajama nav nekā kopēja ar šādu ritmisku elpošanu. Jo Katha Jogas lietotās pranajamas mērķis ir kairināt asins pieplūdumu dažiem centriem un ietekmēt to pastiprinātu darbību, ko panāk ar elpas aizturēšanu, griešanās kustībām un citiem vingrošanas paņēmieniem. Bet var viegli iedomāties, kādas izcelsies briesmas, ja cilvēks sāks kairināt centrus, kas atrodas novājinātos vai pat slimos orgānos. Tā tas tikai pasliktinās viņu slimīgo stāvokli. Lūk, kāpēc tik daudz nelaimes gadījumu to starpā, kas nodarbojas ar pranajama tumsonīgu un bezatbildīgu skolotāju vadībā. Centra atvēršanās nekaitējot var notikt vienīgi Lielā Skolotāja vadībā, kas redz mūsu organisma patieso stāvokli visā tā komplicētībā un zina, ko un kad drīkst pieļaut vai lietot. Neaizmirsīsim, ka tieši centru transmutācijā notiek to sprieguma spēcīgs kāpinājums un asins pieplūdums. Skolotājam vajag prast dažreiz šādu spriegumu pārnest mazāk bīstamā vietā vai arī nolaist liekās asinis, lai novērstu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

3.nodaļa: Tumšās tieksmes.

vispārīgu uzliesmojumu un uguns nāvi. Ja māceklis šādai transformācijai gatavs, tad ticiet, Skolotājs nekavēsies ne mirkli un dos visu, kas atbilst viņa organismam un dzīves apstākļiem.

Saviem korespondentiem bieži esmu rakstījusi par mehānisko metožu kaitīgumu un par mediumisma attīstības briesmām. Patiesiem mācekļiem jāpierāda gara spēks un jāzina patiesība, bet nevis jāaizraujas ar trikiem, kas pieejami katram mēdijam.

Pēc mana samadhi definējuma Jūs redzat, cik relatīvs ir apskaidrības jēdziens. Bezrobežības jēdziens izslēdz iespēju kādreiz sasniegt absolūtu zināšanu, un šajā apstākļī slēpjas viss diženums - tātad arī dzīvība. Katrai Manvantārai, katram ciklam sava patiesība, un cilvēcei tiek dota tā patiesības daļa, kādu tā zināmā ciklā spējīga ietvert. Arhātiem, protams, pamatprincipos nevar būt domstarpību, bet Viņi tomēr vienmēr meklē atziņas un padziļina savas zināšanas. Vai pilnīga izpratne maz domājama? Tas jau līdzinātos iznīcināšanai! Patiešām, kas notiktu ar mūsu apziņu, kuras būtība ir mūžīgā kustībā jeb atziņu meklējumos? Dzīve ir bezrobežīga un bezrobežīgas ir atziņas un iespējas. Priekā par Neaptveramo un Neizsakāmo Varenību nobeigšu savus paskaidrojumus.

272.

Sent. Iv. D'Alveiders ir tipisks psihiķis, kas nodarbojās ar spiritismu un nokļuva astrālo personifikātoru iespaidā. Viņa grāmatas ir patiesības drumstalu un maldu maisījums.

273.

Pareizi, ka nodarbošanās ar okultismu, kā to izprot ļaužu vairums, ļoti bīstama, ja šo nodarbošanos izvērs par mehāniskiem vingrinājumiem. Bet Gaismas ceļš, pašai izvērtīgais kalpošanas ceļš cilvēces labuma vārdā, kaut gan grūts, bet tas dod arī garīgu prieku, ja gars gatavs, ja tas nemitīgi tiecas pilnveidot iekšējo cilvēku un ja tam ir nesalaužama atdevība izvēlētajam Ideālam. Uz pēdējās pakāpes Gaismas Nesējs neizbēgami izdzer indes kausu, nodevības kausu, ko tam pasniedz vistuvākie. Tā ir bijis un tā ir. Jo augstāka Gaisma, jo biezāka tumsa. Un katru Gaisma Nesēju pavada Jūdass vai Dīvadata vārda laužēja karaļa personā (S. Žermēna dzīve), vai Kulombu, vai kā Blavatskas gadījumā – Solovjova personā. Katra Gaismas Nesēja dzīves stāstā ierakstītas melnās nodevības traģiskās lappuses.

274.

Jūs jau, laikam, atceraties, kā Širē savā grāmatā "Lielie Svaidītie" cenšas Ramu, Ramajanā varoni, šo Aiodhja zemes tīrāko indusu pārvērst par ķeltu un druīdu. Tas pats autors arī ebreju Mozu pārgērbj par ēģiptieti! Širē jālasa kritiski.

Ar pēdējo pastu saņēmu jautājumus un raksta "Sauls ceļš" kritiku. Kritiķis vērš manu uzmanību uz šī raksta pretrunu "Dzīvās Ētikas" Mācībai, uz to, ka daudz vietu šai rakstā saskan ar Krišnamurti sprediķiem, kas noliedz Hierarhiju un ir "gandrīz Šteimeriešu vārdu burtisks atkārtojums." Vajadzēs atbildēt un ieteikt jaunajam

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

3.nodaļa: Tumšās tieksmes.

kritiķim iemācīties lasīt ar sirdi un prātu, bet nevis ar acīm vien, ja viņš grib iegūt patieso zināšanu. Arī Vivakananda saņēmis savu tiesu. Kritiķi ļoti samulsinājusi bagātības iegūšanas pamācība, kamēr “Dzīvās Ētikas” grāmatas nopel personīgā īpašuma iegūšanas tieksmes. Bet kritiķis nav uztvēris, ka, runājot par pilsoņa pienākumu, Vivakananda ieteic vispirms iegūt zināšanas un tikai pēc tam bagātību. Un šajā “pēc tam” visa jēga. Zināšanai, kā to saprot induss, bagātība kļūst par svētību, jo tad tā nekalpo personīgiem mērķiem, bet vispārības labumam. Tā cilvēki lasa nedzīvu burtu, neiedziļinoties uzrakstītā jēgā.